

ACADEMIA ROMÂNĂ

CONGRESUL PELAGROLOGIC DIN BERGAMO

ȘI

PELAGRA IN ROMÂNIA

DE

Prof. Dr. V. BABEȘ

MEMBRU AL ACADEMIEI ROMÂNE.

EXTRAS DIN
ANALELE ACADEMIEI ROMÂNE
Seria II. — Tom. XXXV.
MEMORIILE SECȚIUNII ȘTIINȚIFICE.

BUCUREȘTI

LIBRĂRIILE SOCEC & Comp., C. SFETEA și LIBRĂRIA NAȚIONALĂ

VIENA

GEROLD & COMP.

BERLIN

R. FRIEDLAENDER & SOHN.

LIPSCA

O. HARRASSOWITZ.

1912.

33.148

Prețul 20 bani.

Inrângătura viermilor. Clasa Annelida. Ordinul Rotifere, de Dr.

*Leon C. Cosmovici*Funcțiunile bio-chimice ale stomacului, de *Prof. Dr. E. Riegler*Agricultura la Romani. Creșterea albinelor, de *P. S. Aurelian*Asupra variațiunii etaloanelor de masă. (A doua notă), de *I. St. Murat*Suprafețe cu nivel isometric, de *Gheorghe Iuga*

Insemnătatea hartei terții pentru istoria patriei și a neamului, de

*Generalul C. I. Brătianu*Observațiuni științifice, de *Spiru C. Haret*Starea actuală a luptei în contra tuberculozei, de *Prof. Dr. V. Babeș*Vallisneria Spiralis și Wolffia Arrhiza în România, de *Z. C. Panțu*

Spirochaete Pallida Schaudinn în Sifilisul ereditar. Contribuțiuni

la studiul eredității spirilozelor, de *Dr. C. Levaditi*Preciziunea în cântăriri, de *I. St. Murat*

Materiale pentru sismografia României. XII. Seismele din anul 1905

st. n., de *St. C. Hepites*Bolidul dela 1 Ianuarie 1906, st. n. în România, de *St. C. Hepites*

Materiale pentru climatologia României. XXIV. Clima anului 1905

st. n. la București-Filaret, de *St. C. Hepites*

Asupra microbilor patogeni ai seriei intermediare între bacilul lui

Eberth și coli communis, de *Dr. V. Babeș*Despre prezența bartonianului în județul Prahova, de *L. Mrazec*Asupra Microfaunei terțișarului regiunii Câmpina-Buștenari, de *V.**Aradi jun.*

Plantele vasculare ale Ceahlăului până acum cunoscute, expuse sub

raportul geografico-botanic și sistematic, de *Dr. Dim. Grecescu*

Comunicare preliminară asupra structurii geologice a regiunii

Câmpina-Buștenari (județul Prahova), de *L. Mrazec* și *W. Teis-**seyre*

» XXIX. — Desbaterile Academiei în 1906—7

» XXIX. — *Memoriile Secțiunii Științifice*

Câteva rezultate obținute prin metoda română în tratamentul tur-

bării, de *Dr. V. Babeș*Corpusculele lui Negri și parazitul turbării, de *Dr. V. Babeș*

Plante macedonice din Vilaeturile Monastir și Salonic, examinate,

studiate și determinate, de *Dr. Dim. Grecescu*

Materiale pentru climatologia României. XXV. Clima anului 1906

st. n. la București-Filaret, de *St. C. Hepites*Separarea electrostatică a minereurilor, de *D. Negreanu*

Materiale pentru sismografia României. XIII. Sismele din anul

1906 st. n. și lucrările primei întruniri a Comisiunii permanente

a Asociațiunii internaționale de sismologie la Roma în 1906, de

*St. C. Hepites*Influența pădurii asupra iuțelii vânturilor, de *I. St. Murat*Nevroza traumatică și accidente muncii, de *Dr. Gh. Marinescu*Contribuțiune la Flora Bucegilor, de *Zach. C. Panțu*

» XXX. — Desbaterile Academiei în 1907—8

» XXX. — *Memoriile Secțiunii Științifice*Slăbiciunea inimii, de *Dr. V. Babeș*

Studii critice asupra actualei organizațiuni sanitare. I. Vasile Lascar

și măsurile sanitare din comunele rurale, de *Dr. V. Babeș*

B.C.U. Bucuresti

C111996

CONGRESUL PELAGROLOGIC DIN BERGAMO

ȘI

PELAGRA IN ROMÂNIA

DE

Prof. Dr. V. BABEȘ

Membru al Academiei Române.

Sedința dela 21 Septembrie 1912.

Donațiunea Maiorescu

În urma unor studii îndelungate asupra pelagrei, s'a găsit o bază solidă pentru o luptă eficace înotriva acestei boale.

De altă parte lupta întreprinsă de guvernul nostru și mai ales de serviciul nostru sanitar, din cauză că n'au pornit dela un plan bine stabilit, neîntrebuințând serviciul sanitar mijloace suficiente și nedispunând nici de putere necesară, n'a avut efectul de a face să diminue boala în țara noastră.

Din contra în Italia, pelagra este pe cale de a dispărea, grație colaborării inteligente a puterii Statului cu știința.

În adevăr, nu e de ajuns ca Statul să facă sacrificii, dar e încă mai important ca mijloacele Statului să fie întrebuințate după un plan stabilit de știință.

Trebue deci, în primul rând, ca guvernul nostru să imite metoda așa de eficace a guvernului italian, pentru a ajunge la o diminuare repede a boalei; altfel sumele considerabile și dispozițiunile statului, adesea vexatori, vor fi întrebuințate fără efect și acțiunea Statului în lupta contra pelagrei va fi zadarnică.

Lucrările congreselor pelagrologice anterioare arată în adevăr, că Italieni au găsit mijlocul de a coordina acțiunea Statului cu indicațiunile științei. În afară de aceasta, Italia a înțeles că indicațiunile științei, dispozițiunile legale, regulamentele și participarea carității publice trebuesc să formeze un complex bine organizat,

966111

pornind dela cunoștința sigură a etiologiei și simptomatologiei, atacând boala într'un mod profilactic și curativ și având înainte de toate în vedere terenul ei patologic.

Italia a rămas întotdeauna fidelă ideii că porumbul e cauza pelagrei; a stabilit din nou și prin metode moderne raportul specific între porumbul stricat și pelagră.

Rezultatele obținute, bazate pe acest fapt au fost strălucitoare, căci au redus numărul pelagroșilor din 1902 dela 104.000 la 33.869 și dela aplicațiunea legilor și regulamentelor dictate de știință dela 70.000 aproape la 33.869, iar dela 1910 — 1912 pelagra a dispărut aproape cu totul și chiar la Bergamo, care deunăzi eră încă un focar important de pelagră, nu mai există azi decât cazuri vechi. Numai în unele puncte, din cauze bine stabilite asupra căror vom reveni, a mai continuat epidemia.

Toate acestea sunt atâtea probe nouă și solide pentru concepția noastră asupra originii maladiei.

Cu toate acestea s'au emis în anii din urmă teorii, cari au părăsit baza solidă etiologică, câștigată prin nenumărate și îndelungate studii și confirmată din nou prin rezultatul obținut de legea italiană, cecece a produs o nesiguranță și o dezorientare în cercurile științifice italiene.

Am avut însă prilejul să expun la Congresul internațional de Patologie din anul trecut dela Turin argumente și observațiuni neîndoioase nouă, cari probează în mod definitiv raportul pelagrei cu porumbul strical, împreună cu o critică documentată asupra teoriilor nouă cari părăsiseră această bază bine stabilită asupra originii pelagrei și am putut pronunța principiul, că ipotezele nouă asupra etiologiei pelagrei pot fi luate în considerațiune numai cu condițiunea ca să fie în acord cu originea maidică a pelagrei.

D-nii Gozio și Antonini au insistat de asemenea în raportul lor dela Bergamo asupra originii maidice, aprobând toate afirmațiunile mele făcute la Congresul dela Turin.

1. Propunerile mele făcute Congresului dela Bergamo.

Toate acestea m'au îndemnat a propune ca fiind bine stabilite punctele următoare:

1) O lege specială și regulamente în sensul dispozițiunilor legii italiene dau cele mai bune rezultate în lupta contra pelagrei.

2) Există un raport de specificitate între porumbul stricat și pelagră.

3) Efectul legii italiene, precum și statisticele arată de asemenea că există un raport între porumbul stricat și pelagră.

4) Teoriile și probele aduse de autorii cari neagă rolul porumbului stricat sau al porumbului în general în etiologia pelagrei sunt insuficiente.

5) În comunicațiunea mea anterioară, menționată, am adăugat două cauze cari nu trebuiesc neglijate în etiologia pelagrei.

Acestea sunt: *teremul patologic, pe care pelagra se desvoltă, și împrejurările cari determină apariția sa.*

Am arătat că în cea mai mare parte din cazuri nu numai mizeria, dar mai ales unele stări psihice, boli congenitale predispun la pelagră, de asemenea cretinismul, alcoolismul, malaria, sifilisul, anemia, bolile infecțioase și urmările lor, bolile cronice constituiesc atâtea cauze predispozante. Ar trebui ca aceste fapte să serve ca bază pentru lupta contra pelagrei.

6) Pe lângă alimentațiunea cu porumb stricat, și aceste stări anterioare cari predispun pentru pelagră trebuiesc combătute. Asemenea trebuie stabilit că:

7) Pelagra poate să existe în stare latentă fiind deșteptată prin anume accidente și îmbolnăviri.

8) Ar fi în fine util a lărgi cercul studiului pelagrei, făcând să participe în primul rând națiunile atinse de acest flagel.

Cu alte cuvinte, propun ca guvernul italian să ia inițiativa pentru crearea unui comitet internațional, care să studieze pe loc pelagra în diferitele țeri și care să precizeze punctele ce trebuiesc lămurite în etiologia, patologia și tratamentul pelagrei; să organizeze publicațiuni, experiențe și congrese, unde în colaborațiune cu oameni de stat, cu economiști și specialiști, după ce au aprofundat patologia și tratamentul maladiei și după ce au căzut de acord asupra direcțiunii măsurilor generale medicale și economice de luat, va formulă dorințele și le va prezentă guvernelor respective.

2. Expunerea lucrărilor noastre făcute cu scopul de a cunoaște și combate pelagra.

Am expus apoi în trăsături generale lucrările noastre principale științifice și rezultatele obținute în lupta contra pelagrei în România.

Boala a fost cunoscută de multă vreme în România, dar tocmai

în anul 1887 guvernul trimise un doctor român, Dr. Neagoe, în Italia, pentru a studia măsurile ce trebuiesc luate pentru a o combate. Acest medic a fost impresionat de adversarii lui Lombrôso și întorcându-se în țara sa susține că pelagra e produsă de porumbul chiar sănătos și că singurul mijloc de a scăpa de acest flagel ar fi suprimarea culturii porumbului.

Noi din potrivă, bazați pe cercetările chimice și pe anchete serioase, am combătut dela început aceste idei, arătând că în adevăr porumbul stricat conține o cantitate mult mai mare de substanțe toxice decât porumbul sănătos, și că aproape toți pelagroșii mărturisesc că au mâncat porumb stricat, că contingentul cel mai mare al pelagroșilor îl formează muncitorii pe la proprietarii și fermierii puțin conștiincioși, cari dau lucrătorilor porumb stricat, persoanele ce trăesc în mizerie, bolnavii convalescenți, sifiliticii, malaricii și în fine degenerații.

Astfel de oameni pot să se îmbolnăvească chiar după ce au consumat porumb sănătos în aparență deși puțin stricat, pe când oamenii robuști și rezistenți suportă cantități mari de porumb stricat, fără să se îmbolnăvească.

Mai mult încă, am remarcat că districtele cele mai invadate de malarie și sifilis sunt și cele mai bătuite de pelagră.

În fine am constatat că în anii când guvernul fusese nevoit a importa porumb, care a sosit în stare alterată, numărul pelagroșilor crește considerabil, dar chiar în anii îmbelșugați pelagra n'ar descreește, căci țăranul fiind nevoit să lucreze prea mult la proprietar, nu recoltează de pe mica sa proprietate decât porumb necopt și de o calitate rea.

În general există o legătură strânsă între pelagră și între starea de profundă mizerie a țăranului nostru, care e totdeauna îndatorat și insuficient garantat de lege contra exploatării marelui proprietar și arendașului. În timpul din urmă măsurile sanitare și mai ales o serie de ani foarte fertili au ameliorat simțitor condițiunile economice și sanitare ale populațiunii rurale.

Cu toate acestea, până în prezent pelagra, atât de înrădăcinată, n'a scăzut simțitor decât poate în acest ultim an.

Trebue să sperăm că, cu ameliorarea sanitară, economică și culturală, care nu pătrunde decât puțin câte puțin în coliba țăranului, pelagra va avea aceeaș soartă ca și în Italia, adică va diminua și va dispărea.

În acelaș timp cu aceste anchete, s'au întreprins experiențe pentru

a vedea dacă măsurile întreprinse în Italia pentru a combate pelagra și mai ales schimbările condițiilor de trai și de alimentație vor face să dispară pelagra.

Rezultatele nu au fost însă destul de încurajatoare, astfel încât guvernul n'a mai continuat aceste încercări.

Nu mă voiu bază pe statistica pelagroșilor, pe care am expus-o mai de multe ori. De cele mai multe ori e defectuoasă.

În acești ultimi ani numărul pelagroșilor în România este evaluat la 60—80.000 cazuri.

Cercetările asupra cauzelor boalei ne-au întărit mai mult convingerea că în adevăr porumbul stricat intră în primul rând în etiologia pelagrei.

Porumbul sau mălaiul provenind din casele pelagroșilor au fost totdeauna mai mult sau mai puțin stricate și ne-au dat produse toxice.

S'a găsit pe acest porumb o cantitate de microorganismе, bacterii și ciuperci, dar n'am fost în măsură de a stabili un raport de specificitate între aceste microorganismе, bacili coliformi, streptococi, ciuperci, etc. și pelagră, pe când unele extracte toxice de porumb stricat au putut fi contrabalansate de serul vechilor pelagroși.

De asemenea animale tratate cu acest ser au devenit rezistente contra acțiunii acestor toxine.

Cercetările lui Antonini au confirmat aceste constatațiuni.

De asemenea cantități mici din aceste toxine au imunizat animalele împotriva cantităților mai mari.

Aceste rezultate, publicate la Academia de Medicină din Paris în 1900, au stabilit pentru prima oară un raport de specificitate între porumbul stricat și pelagră.

Cu ocaziunea comunicării mele la Congresul din Turin, am expus argumentele și experiențele mele, cari mi-au impus cea mai mare rezervă față cu teoria lui Sambon; acest autor afirmă transmiterea boalei prin similitudine, neadmițând existența vreunui raport între pelagră și porumb!

Lucrările noastre asupra anatomiei patologice a pelagrei au stabilit că e vorba de o degenerescență parenchimatooasă cronică cu leziuni vasculare și conjunctive particulare, care se manifestă în diferite organe, piele, inimă, artere mari și mici, pancreas, capsule suprarenale și mai ales în sistemul nervos.

Leziunile descrise de *Tuczek* și de *Marie* nu sunt tipice, se găsesc și leziuni diseminate scleroase sau necrotice, precum și leziuni

exogene și mai difuze, adesea cu o degenerescentă particulară a rădăcinilor posterioare și a căilor sensitive și în acelaș timp o degenerescentă particulară și o atrofie a celulelor nervoase ale măduvei și ale substanței corticale a creierului.

Leziunile pielii prezintă unele particularități în ceea ce privește epitelul precum și înmulțirea și degenerescenta țesutului elastic.

În ceea ce privește simptomatologia boalei, am insistat asupra faptului că la noi cea mai mare parte din pelagrosi prezintă leziuni de puțină gravitate și că manifestațiunile cerebrale grave sunt mai rare în România decât în Italia.

Anchetele noastre ne-au arătat că primele simptome ale pelagrei nu încep să se manifeste primăvara, astfel că teoria originii foto-dinamice a pelagrei, emisă de Raubitschek, nu trebuie să fie primită în această concepțiune absolută. Chestiunea după cercetările noastre e mult mai complicată, pe lângă substanțe colorate și sensibile față cu razele soarelui, porumbul stricat conține alte toxine cari fără intervenirea razelor solare produc simptomele esențiale ale pelagrei.

În ceea ce privește tratamentul pelagrei, examenul alimentar și al sucului gastric ne-au condus de a constata că e vorba esențialmente de o anachlorhidrie cu fermentațiune lactică, de achilie gastrică și de o insuficiență pancreatică (A. Babeș).

O alimentațiune apropiată și mai ales întrebuințarea unor ape minerale (A. Babeș) au dat o ameliorare repede a turburărilor digestive ale pelagrosilor.

De asemenea injecțiunile cu atoxyl au produs în cele mai multe cazuri vindecarea sau cel puțin ameliorarea însemnată a tuturor simptomelor.

Câte odată acest tratament produce efectul său într'un mod repede și complet, altă dată trebuie continuat și combinat și cu tratamentul alimentar pentru a reuși.

Puține din cazurile vechi rezistă complet la întrebuințarea atoxylului.

Am câștigat convingerea că tratamentul prin atoxil și prin o alimentație apropiată trebuie să fie tratamentul de predilecție în pelagră.

Aplicând acest tratament într'un mod sistematic la toți pelagrosii, se vor putea reduce într'un mod rapid desastrelor produse de boală.

Alte preparate organice arsenicale, ca Salvarsan arsacetin, n'au avut în încercările noastre rezultate satisfăcătoare în tratamentul pelagrei.

3. Constatările noastre despre cauzele pelagrei.

Deci cercetările noastre ne autoriză să privim pelagra ca o boală endemică, care se ivește acolo unde populațiunea este în mizerie, lipsită de o îngrijire igienică și unde se nutrește cu porumb mai mult sau mai puțin stricat.

Neapărat stricăciunea porumbului se produce în mare parte prin paraziți, însă cu toate acestea nu paraziții în sine sunt cauza pelagrei, ci substanțele cari se produc și se înmulțesc în raport cu gradul stricăciunii.

Însă chiar într'o regiune pelagroasă nu toți oamenii se îmbolnăvesc, ci am arătat că numai oamenii slăbiți prin mizerie, prin boale congenitale sau prin alte îmbolnăviri, sau prin anume împrejurări vătămătoare devin pelagroși.

Am arătat că nu razele soarelui produc pelagra, ci că acțiunea fotodinamică a soarelui se adaugă de multe ori la manifestațiunile deja anterioare ale boalei. Intocmai precum razele soarelui deșteaptă boala la oamenii predispuși și sensibilizați prin alimentarea cu porumb stricat, tot așa și alte momente pot deștepta boala, cum ar fi tratamentul cu extrase de porumb stricat, sau anume microbi, sau boale, sau excitațiuni, sau depresiuni ale sistemului nervos.

Cu alte cuvinte, precum în experiențele lui Raubitschek numai șoarecii albi cari sunt mai puțin rezistenți decât șoarecii cenușii devin sensibili contra razelor soarelui dacă se nutresc cu porumb, rămânând însă în parte sănătoși dacă nu se expun la soare, tot așa și oamenii slabi și cu mai puțină rezistență nutrindu-se cu porumb stricat se sensibilizează prin aceasta pentru razele solare. Dacă aceste persoane sunt foarte slăbite sau sub influența unui anume iritant, pot căpăta pelagra și fără o altă cauză determinantă. Alte persoane au trebuință întocmai ca șoarecii albi de expunerea lor la razele solare pentru ca anume simptoame ale boalei să se manifeste.

Nu se poate exclude nici posibilitatea că diferiți microbi, cari altfel sunt puțin patogeni, ar putea asemenea să determine manifestarea boalei la oameni sensibilizați. În această categorie trebuie puși microbii intestinali producând fermentațiuni anormale sau alți microbi cari ar fi intrat în organism și cari la oamenii rezistenți n'ar produce fenomene însemnate. Atari microbi se pot înmulți în organismul pelagroșilor, asociindu-se acțiunea lor cu aceea

a pelagrei. Inșă neapărat că nu acești microbi sunt cauzele pelagrei, căci am arătat împreună cu Bușilă că nici unul din acești microbi nu dă vreo acțiune de specificitate cu pelagra.

In ce privește microbii invizibili sau protozoarele cari ar putea contribui la declararea boalei, nu posedăm astăzi nici o bază sigură pentru a putea presupune acțiunea unor atari microbi în etiologia pelagrei.

4. Măsurile propuse de noi pentru combaterea pelagrei în România.

In ce privește combaterea pelagrei, am expus în repetate rânduri principiile cari trebuiesc să ne călăuzească.

I. Măsurile cele mai importante trebuiesc să fie cele preventive, adică ridicarea rezistenței, a sănătății și a stării economice a populațiunii, care va face ca oamenii să devină rezistenți față de toxinele porumbului, căci întocmai precum șoarecii negri nutriți cu porumb nu se îmbolnăvesc dacă se expun razelor soarelui, nici oamenii rezistenți cu sistemul nervos integru nu se îmbolnăvesc, chiar dacă trăesc împreună cu pelagroșii și nutrindu-se la fel.

A II-a măsură ar trebui să fie supraveghierea foarte severă a porumbului și intervenirea Statului pentru ca să nu se consume porumb stricat.

A III-a măsură ar trebui să fie de a înlocui treptat alimentațiunea exclusivă cu porumb cu alte graminee.

IV. Alimentarea pelagroșilor în mod rațional și tratamentul lor sub supraveghierea Statului. Ingrijirea foștilor pelagroși și a familiilor pelagroșilor.

A V-a măsură trebuie să fie instituirea unei comisiuni centrale și a comisiunilor regionale pentru executarea controlului; crearea societăților de binefacere ajutând aceste comisiuni și în fine introducerea prin școli și învățământul popular a noțiunilor unei mai bune alimentațiuni, a pericolului pelagrei și a cauzei acestei boale.

Aceste propuneri ale mele, cari datează de mai mult de cincisprezece ani și pe cari le-am propagat neîncetat prin conferințe, prin scrieri, prin rapoarte, sunt aproape aceleași cari în Italia au determinat crearea legii antipelagroase, lege care a pricinuit disparițiunea pelagrei aproape în toată Italia, pe când la noi propunerile mele au rămas nebăgate în seamă și în consecință numărul pelagroșilor se mărește din an în an.

5. Legea italiană și propunerile făcute la Congresul dela Bergamo.

Propunerile mele proclamate la Congresul dela Bergamo au fost adoptate cu un adevărat entuziasm și în unanimitate, precum se vede aceasta din ordinea de zi adoptată de Congres în ultima sa ședință.

Expunerea mea era cu atât mai binevenită, cu cât câțiva autori, conduși de cheltuelile mari ce necesită legea și de executarea severă a pedepselor prevăzute de lege, au căutat să sdruncine baza pe care era clădită legea italiană dela 1902, cu toate că în urma aplicării acestei legi, Italia a obținut aproape dispariția totală a pelagrei. Cum cercetările noastre au arătat însă în mod netăgăduit că există o legătură strânsă între pelagră și porumb stricat, *prima ordine de zi adoptată de Congres în urma propunerii mele* era că legea italiană este cel mai bun mijloc pentru a combate pelagra și că succesul acestei legi arată din nou legătura care există între pelagră și porumbul stricat.

Legea italiană pe lângă măsurile contra porumbului stricat conține încă:

1. Datoria declarării pelagrei.

2. Datoria Statului să se îngrijească nu numai de pelagros ci și de familia sa, adăpostind-o și hrănind-o.

Famiile pelagroșilor între altele capătă sare în mod gratuit. În lege sunt prevăzute și mijloacele trebuincioase pentru combaterea boalei, urcându-se la aproape 1 milion pe an. Ministerul de Interne și de Agricultură dau câte 100 lei pe an, apoi provinciile și comunele contribuiesc cu sume însemnate și în fine instituțiuni de binefacere, create pentru combaterea pelagrei, asemenea dispun de sume însemnate pentru acelaș scop.

3. Statul se îngrijește pentru uscarea și conservarea porumbului, întreține bucătării populare și brutării, și este obligat să interneze pe pelagroși dispunând de un număr mare de azile.

4. Statul numește comisii științifice regionale și provinciale, cari au și putere executivă și dreptul de control, și cărora le este încredințată din partea Statului toată prevenirea și tratamentul pelagroșilor, dispunând de fonduri însemnate și de instituțiuni speciale pentru studiul boalei.

Ele se întrunesc în comisiuni centrale și în congrese ținute din 2 în 2 ani.

Astfel legea italiană este o lege reală, căci poartă în sine garanțiile execuției sale. Inșă cu toată perfecțiunea legii și cu diminuarea însemnată a pelagrei în Italia, Congresul a mai recomandat următoarele îmbunătățiri:

1. Obligațiunea ca comunele bântuite să se întrunească în *societăți cooperative* asigurându-se reciproc în contra pelagrei.

2. A se privi pelagra ca un *accident de muncă*, și a se introduce ca atare în legea despre accidentele muncii.

3. A se legifera *educațiunea antipelagrosă* în școli primare și normale, organizându-se cursuri speciale de menaj, de igienă populară, de pelagră și de prevenirea boalei.

4. A se acorda premii și distincțiuni onorifice speciale celor ce s'au distins în combaterea pelagrei.

S'au mai pronunțat următoarele deziderate:

5. A se organiza o propagandă autipelagrosă pe o scară întinsă.

6. Comisiunile pelagrolgice să studieze contractele agricole și să denunțe acele cari sunt prea defavorabile pentru țărani, căci s'a observat prin rapoartele expuse, că există cea mai strânsă legătură între contractele acestea și pelagra. Numai acolo unde există contracte în detrimentul țărănimii, pelagra mai persistă în Italia.

7. S'au propus premii pentru găsirea varietăților cele mai precoce ale porumbului și s'a propus a se împiedica semănarea porumbului pentru a doua oară prin regiunile muntoase, unde a două semănătură nu poate ajunge la maturitate, etc.

În țara noastră legea se ocupă asemenea cu pelagra, însă într'un mod cu totul insuficient.

În legea sanitară veche se spune numai că e oprit a se da în consumație porumb și mălaiu stricat. În urma insistențelor mele s'a adăogat că proprietarii sau orice alte persoane cari vor hrăni lucrătorii cu porumb stricat se vor pedepsi cu amenzi de 100—500 lei și în caz de recidive cu 500—1.000 lei.

Aceste dispozițiuni au rămas însă literă moartă.

Pentru a putea proceda în mod eficace, ar trebui nu câteva dispozițiuni în lege, ci o lege organică completă, cu bugetul și reglamentarea necesară, pentru a garanta executarea măsurilor necesare, precum e legea italiană.

Față cu rezultatele obținute de legea italiană și față cu întinderea pelagrei în România, nu mai încape nici o ezitare și nu mai există

nici o scuză pentru guvernele noastre dacă pelagra nu se va combate cu succes.

Aprobarea lucrărilor noastre din partea savanților Italiei și Statelor-Unite, unde asemenea bântue pelagra, ne întărește și mai mult în convicțiunea noastră, că a venit timpul să ne concentrăm toate forțele pentru combaterea pelagrei pe baza cercetărilor noastre științifice, cari au făcut să triumfeze și în Italia legea în contra pelagrei.

Nu neg că pentru aceasta guvernul și caritatea publică ar trebui să facă mari sacrificii materiale, însă considerând că grație legii noastre sanitare care este una din cele mai complete; grație bunei organizări a serviciului nostru sanitar și mai cu seamă grație disciplinei și spiritului științific care există la medicii noștri sanitari, am putut să oprim epidemiile mari la frontierele noastre, pot afirma că posedăm toate elementele necesare pentru a putea întreprinde cu succes campania antipelagroasă.

6. Alte propuneri ale mele adoptate de Congresul dela Bergamo.

A II-a afirmare a mea adoptată de Congres era, că *există o legătură de specificitate între porumb stricat și pelagră*. Am menționat cercetările mele făcute în colaborare cu D-ra Manicattide (D-na Dr. Venert). La proba adusă de noi pentru specificitatea pelagrei s'au adăugat încă alte probe expuse la acest Congres. Astfel Volpino a arătat că pelagroșii sunt foarte sensibili fața cu injecțiuni, cu extrase de porumb stricat, determinând acestea la pelagroși o febră particulară. El crede că injecțiunile cu această substanță, numită «pelagrogenină», ar putea servi și pentru vindecarea boalei și ne-a și încredințat o cantitate din această substanță pentru încercări în această direcțiune.

O altă probă pentru specificitatea pelagrei s'a adus de Sormani, arătând că dacă șoarecii albi se nutresc cu porumb de o bună calitate, nu se îmbolnăvesc dacă se expun la razele solare, pe când șoarecii nutriți cu porumb stricat se îmbolnăvesc și mor dacă se expun la soare.

O probă decizivă pentru raportul dintre porumb și pelagră a adus ancheta D-rului Ciumuro, arătând că în toată Italia nu există nici un caz de pelagră la oamenii cari n'ar fi mâncat porumb.

În fine chiar experiențele lui Raubichek arată raportul intim ce există între porumb și pelagră.

Afirmarea lui Tizoni, că ar fi găsit un strepto-bacil în porumbul stricat și acelaș microb și în lichidul rachidian și în organele pelagroșilor, nu a fost aprobat de Congres și la aceasta a contribuit mai cu seamă comunicarea mea în care am arătat că microbul demonstrat de Tizoni nu e un strepto-bacil, ci un streptococ, probabil identic cu acela care se găsește de multe ori în diferite boale cronice sau și la diferite plante, fără să producă boale și cel mult asociindu-se la alți microbi sau la alte cauze de boale.

Congresul a exprimat deci dorința ca să se controleze aceste cercetări prin institutele speciale existente și cari se vor crea încă pentru studiul special al pelagrei.

În ce privește teoria lui Sambon despre rolul intermediar al unor simulide pentru transmiterea pelagrei, care boală ar fi produsă de un protozoar, Congresul pe baza experiențelor făcute de diferiți autori italieni și de mine s'a pronunțat categoric în contra acestei ipoteze.

III. Propunerea mea expusă mai sus despre crearea unei comisiuni internaționale pentru examinarea și combaterea pelagrei s'a admis asemenea în unanimitate de acest Congres.

Nu mă îndoesc că Guvernul nostru, după ce va primi invitarea Guvernului italian de a aderă la formarea unei comisiuni internaționale, va delega persoanele competente și se va conforma hotărîrilor luate în vederea combaterii raționale ale boalei.

Contribuțiuni la Climatografia României. I. Studiu comparativ al Climei iernii 1906/1907 la București, de <i>I. St. Murat</i>	—,80
Din aplicațiunile mecanicei raționale în teoria generală a suprafețelor, de <i>G. C. Iuga</i>	—,40
Fapte nouă asupra originii și combaterii febrei tifoide, de <i>Prof. Dr. V. Babeș</i>	—,20
Contribuțiuni la fizica globului. VII. Hărțile magnetice ale României la 1 Ianuarie 1906, de <i>St. C. Hepites</i> și <i>I. St. Murat</i>	1,50
Cercetări asupra genezei unor boale de rinichi, de <i>Prof. Dr. V. Babeș</i>	—,20
Observațiuni asupra capsulelor suprarenale, de <i>Prof. Dr. V. Babeș</i> . Materiale pentru climatologia României. XXVI. Elemente climatologice ale lustrului 1901—1905, de <i>St. C. Hepites</i>	1.—
Bariina din Binnenthal [Valais, Elveția], de <i>D. Rotman</i>	—,20
Indice alfabetic al volumelor din <i>Anale</i> pentru 1898—1908	2.—
Tom. XXXI. — Desbaterile Academiei în 1908—9	5.—
XXXI. — <i>Memoriile Secțiunii Științifice</i>	6.—
Contribuțiuni la flora Bucureștilor și a împrejurimilor sale, partea I, de <i>Zach. C. Panțu</i>	1.—
Contribuțiuni la Climatografia României. II. Studiu comparativ al Climei primăverii la București, de <i>I. St. Murat</i>	1.—
Starea actuală a luptei înotriva cancerului, de <i>Prof. Dr. V. Babeș</i>	—,50
Cămila fosilă din România, de <i>Gr. Ștefănescu</i>	—,50
Problemele turbării, de <i>Prof. Dr. V. Babeș</i>	—,20
Radioactivitatea apelor minerale din România, de <i>Dr. Hurmuzescu</i> . Contribuțiuni la climatografia României. III. Studiu comparativ al climei verii la București, de <i>I. St. Murat</i>	1.—
Contribuțiuni la studiul glandelor cefalice (mandibulare și maxilare) dela larvele de Trichoptere, de <i>Dr. E. I. Russ</i>	—,50
XXXVII. — Desbaterile Academiei în 1909—10	5.—
XXXVII. — <i>Memoriile Secțiunii Științifice</i>	3.—
Contribuțiuni la flora Bucureștilor și a împrejurimilor sale, partea II, de <i>Zach. C. Panțu</i>	1.—
Observațiuni critice asupra Fagocitozei, de <i>Prof. Dr. V. Babeș</i> . Contribuțiuni la flora Bucureștilor și a împrejurimilor sale, partea III, de <i>Zach. C. Panțu</i>	—,40
1,50	
A doua conferință internațională pentru studiul și combaterea leprei, ținută la Bergen (Norvegia) în 16—19 August 1909 și participarea României la această conferință, de <i>Prof. Dr. V. Babeș</i>	—,30
XXXVIII. — Desbaterile Academiei în 1910—1911	4.—
XXXVIII. — <i>Memoriile Secțiunii Științifice</i>	7.—
Acțiunea apei de Slănic (Moldova) asupra secreției stomacale, de <i>Prof. Dr. A. Theohari</i> și <i>Dr. A. Babeș</i>	—,80
Asupra dezvoltării insulelor lui Langerhans la embrionul de om, de <i>Dr. Th. Mironescu</i>	—,20
Plantele vasculare din Buceci până acum cunoscute, de <i>Dr. D. Grecescu</i> . — Seriere postumă publicată sub îngrijirea d-lui <i>Em. C. Teodorescu</i>	1.—
Contribuțiuni la dezvoltarea prostatei la om înainte de naștere, de <i>Dr. Th. Mironescu</i>	—,50
Studii asupra Pelagrei, de <i>Prof. Dr. V. Babeș</i>	1.—
Despre chimioterapie și tratamentul lui Ehrlich aplicat la boalele sistemului nervos, de <i>Dr. Gh. Marinescu</i>	—,50
Studii asupra Cestoizilor din România, de <i>Prof. Dr. N. Leon</i>	—,60
Contribuțiuni nouă la flora Ceahlăului, de <i>Zach. C. Panțu</i>	—,60
Călătorie la Români din Macedonia (Aprilie 1911), de <i>Prof. Dr. C. I. Istrati</i>	—,50
Despre mecanica socială, de <i>Spiru C. Haret</i>	—,20
Studii asupra audițiunii colorate, de <i>Dr. Gh. Marinescu</i>	1.—
Studii critice asupra actualei organizațiuni sanitare. II. Dispozițiunile legale în vederea combaterii boalelor infecțioase, de <i>Prof. Dr. V. Babeș</i>	—,20
XXXIV. — Desbaterile Academiei în 1911—1912	4.—
XXXIV. — <i>Memoriile Secțiunii Științifice</i>	12.—
Contribuțiuni la Studiul petrografic al Carpaților meridionali. — I. Incluziuni de Corneenă cordieritică cu Andaluzită din Granitul de Șușița, de <i>Dr. D. Ionescu-Bujor</i>	—,20
Insectele sugătoare de sânge din România (cu privire la aparatul lor bucal), de <i>Prof. Dr. N. Leon</i>	1.—
Câteva date relative la disolvarea cuprului metalic în diferitele fracțiuni obținute prin distilarea petrolului brut, de <i>Dr. C. I. Istrati</i> și <i>C. Teodorescu</i>	—,20

Despre acțiunea acidului azotos asupra ciclohexadienului 2,5-on parafeniminic di-fenamin 2,5 (dianilido chinon anil), de <i>Dr. C. I. Istrati</i> și <i>Dr. M. A. Mihailescu</i>	—20
Albanita. Descrierea și primele date obținute în studiul ei, de <i>Dr. C. I. Istrati</i> și <i>Dr. M. A. Mihailescu</i>	—20
Acțiunea anilinei asupra fenului tribromo-triiodat (1.3.5, 2.4.6), de <i>Dr. C. I. Istrati</i> și <i>Dr. M. A. Mihailescu</i>	—20
O metodă pentru purificarea parafinei și modificarea cu ajutorul ei a procedurii lui Marcusson & Meyerheim pentru caracte- rizarea diferitelor parafine prin cifra iodului (Jodzahl), de <i>Dr.</i> <i>C. I. Istrati</i> și <i>Dr. M. A. Mihailescu</i>	—20
O carte puțin cunoscută despre apele minerale ale Valahiei, de <i>Dr. C. I. Istrati</i>	—20
Arsenicul în tratamentul sifilisului și valoarea terapeutică a Dioxidiamidoarsenobenzolului, de <i>Dr. G. Z. Petrescu</i>	—30
Câteva date relative la diferite chestiuni de arheologie privitoare la Români, de <i>Dr. C. I. Istrati</i>	1.—
Cercetările mai nouă despre tratamentul Cancerului și Sarcomului, de <i>Prof. Dr. V. Babeș</i>	—20
Comunicări arheologice, de <i>Dr. C. I. Istrati</i>	1.—
Cometele, Eclipsese și Bolizii ce s'au observat în România între 1386 și 1853, după manuscrise și documente culese de <i>Victor</i> <i>Anestin</i>	—30
Insectele vătămătoare din România, de <i>Prof. Dr. N. Leon</i>	5.—
Observațiuni astronomice. — Planeta Venus în 1911, de <i>Victor</i> <i>Anestin</i>	—20
Notă asupra existenței betainei în tutunul nefermentat, de <i>N. T.</i> <i>Deleanu</i> și <i>G. Trier</i>	—20
Pata cea mare roșie de pe planeta Jupiter, de <i>Spiru C. Haret</i>	—20
Despre Cetatea Hotinului, de <i>Dr. C. I. Istrati</i>	2.—
Guta, răspândirea ei în populațiunea noastră, geneza și terapeu- tica ei, de <i>Dr. Em. Riegler</i>	—20
Influența tutunului și alcoolului asupra organismului și în spe- cial asupra sistemului nervos, de <i>Prof. Dr. G. Marinescu</i>	—30
Contribuțiuni la Flora Bucureștilor și a împrejurimilor. Partea IV, de <i>Zach. C. Pantu</i>	1,60
Nic. Densușianu (Vieța și opera sa), de <i>Dr. C. I. Istrati</i>	1,50
Despre raporturi cari există între turbare, jigodie, pojar și pneumoenterita porcilor, de <i>Prof. Dr. V. Babeș</i>	—50
• XXXV.— Desbaterile Academiei în 1912—1913 (<i>Sub presă</i>).	
• XXXV.— <i>Memoriile Secțiunii Științifice</i> (<i>Sub presă</i>).	
Cercetări pentru a perfecționa tratamentul antirabic, de <i>Dr. V.</i> <i>Babeș</i> și <i>S. Bobeș</i>	—20
Studii asupra schimbărilor de materii pe timpul respirației frun- zelor separate de plantă, de <i>Dr. N. T. Deleanu</i>	—20